

vet anført overfor Udvalget; det vil selvfølgelig ogsaa blive anført overfor den samlede Bestyrelse, og indenfor den vil saa Forretningsudvalget, den snævrere Bestyrelse, den hidtidige Direktion, kunne gøre sin Anskuelse gældende, og jeg tvivler ikke om, at man da naar til en Afgørelse af, hvilket Princip der rettelig skal følges.

Og vælger man Princippet med den indsnævrede Adgang til Valutahandel, hvad der vel ikke er usandsynligt, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. N. Neergaard antog, er hele Spørgsmaalet dette, om der ikke kan synes at være en eller anden, som kan tænkes forbigaaet, og som den nuværende Bestyrelse i og for sig ikke vil have noget imod at tage ind, men som det maaske er vanskeligt for den paa egen Haand at tage ind, men hvis Krav den under en Drøftelse med den samlede Bestyrelse med Lethed vil kunne imødekomme. Jeg tror ikke, at der heraf vil opstaa nogen Vanskelighed, men tværtimod en Betyrsgelse, saaledes som sagt i Betænkningen, derigennem at de, som har Brug for Valuta, de, som køber og sælger Valuta, ogsaa vil faa et Ord med ved den Side af Sagen.

Den væsentlige Ændring af Lovforslaget ligger imidlertid i den senere Paragraf, og der maa jeg sige, at det forekommer mig, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ikke gav en rigtig Skildring af, hvad det er, som her er foreslaaet. Han talte om meget vidtgaende, fuldstændig uoverskuelige Foranstaltninger, noget, der kunde gennemføres fra den ene Dag til den anden, en uhyre Række af Positioner vilde blive importreguleret efter dette Forslag, noget, der skulde være mere, end hvad Statsministeren havde nævnt i sin Tale i Udvalget. Alt dette er jo ikke rigtigt. Lovforslaget er, nu som før, en Ramme for, hvad der kan gøres, men der er truffet visse Bestemmelser om, hvad det er, der indenfor denne Ramme kan gøres. Man havde i Henhold til det forelagte Lovforslag kunnet forhandle med Rigsdagsudvalget om en hvilken som helst Importregulering, det kan man ikke efter dette Lovforslag, idet man kun kan forhandle om Importregulering af Varer af Luksuskarakter.

Heroverfor gjorde den ærede Ordfører for Venstre den Bemærkning, at Luksusbegrebet altsaa nu var blevet udvidet i Forhold til hans Fortolkning. Det er heller ikke rigtigt. Man har fra tidligere Tid en af en Kommission — nedsat af den tidligere Statsminister, den nuværende

Ordfører for Venstre — efter omhyggelig Undersøgelse opstillet Liste over en Række Varer, der betegnes som Varer af hel eller delvis Luksuskarakter, hel eller delvis Luksusvarer, og fra Udvalgets Side siges det nu simpelt hen, at udenfor disse kan man nu ikke gaa, hvis man vil benytte Regelen om Gennemførelse af Ordningen gennem Rigsdagsudvalg. Der er imidlertid ikke sagt det allermindste om, at alle disse Varer skal ind under Importregulering, paa ingen Maade, det maa blive Genstand for Regeringens Overvejelse, hvilke af disse Varer der i enhver given Situation, saa længe Loven bestaar, bør foreslaas importreguleret ved den vedkommende Ministers Henvendelse til Rigsdagsudvalget.

Naar den ærede Ordfører for de Konservative betragtede det som en Mangel, at denne Liste kun var omtalt i Betænkningen og ikke i Lovforslaget, ved den ærede Ordfører, at jeg i Udvalget har nævnt, at vi oprindeligt havde tænkt at sætte Listen ind i selve Lovforslaget, men at vi af formelle Grunde har afstaaet derfra. Det vil altsaa være ganske klart for det ærede Medlem, at hvis han paa det Tidspunkt havde villet deltage i Forhandlingen og sagt: Vi maa finde det ønskeligt, at det præciseres i Loven, med andre Ord, at man sætter ind i Paragraffen, at denne Bestemmelse om Rigsdagsudvalgets Myndighed kun kan komme til Anvendelse paa de Varer, der findes i Kommissionens Betænkning Bilag 1 og 2, saa vilde der ikke have været nogen Vanskelighed fra vor Side i saa Henseende — dette være ogsaa sagt til den fremtidige Forhandling vedrørende dette Spørgsmaal.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde nu den Bemærkning, at dette, at man havde forandret Ordene „efter Forhandling“ med Rigsdagsudvalget til „med Tilslutning“ af Rigsdagsudvalget, mere maatte siges at være af formel end af reel Karakter. Maa jeg minde det ærede Medlem om, at den Forskel har han tidligere lagt overordentlig stor Vægt paa. Han har tidligere lagt overordentlig stor Vægt paa, at det i saadanne Love udtrykkelig blev sagt, at Bemyndigelse af Rigsdagsudvalget var fornøden, og jeg maa ogsaa mene, at som Forholdene ligger i Landet og i den nuværende Situation, vil det, naar det drejer sig om de Foranstaltninger, her er Tale om, være rigtigt, at Bemyndigelse skal gives af Udvalget. Med andre Ord, det er en virkelig, en reel Forandring, der i saa Henseende er sket.